

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611010131
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5611010131.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Marcely Malatkej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. apríla 2017 sťažnosť odsúdeného N. Y., proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/48/2011 z 19.1.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného N. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 1T/48/2011 z 19.1.2017 postupom podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodol, že odsúdený N. Y., nar. X.X.XXXX, sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1T/48/2011-190 zo dňa 24.6.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 2To/112/2013-221 zo dňa 22.1.2014, neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený N. Y. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/48/2011 z 24.6.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/112/2013 z 22.1.2014 sa dopustil viacerých priestupkov, konkrétne dňa 23.6.2014 sa dopustil porušenia pravidiel na úseku cestnej premávky, keď spáchal priestupok podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, a to za prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti a bola mu uložená bloková pokuta vo výške 20,- Eur. Dňa 15.7.2014 sa odsúdený opätovne dopustil rovnakého priestupku na úseku cestnej premávky, keď za prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti mu bola uložená bloková pokuta vo výške 140,- Eur. Následne 29.8.2014 sa odsúdený dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. porušením zákazu vjazdu všetkých motorových vozidiel, za čo mu bolo uložené napomenutie. Dňa 3.4.2015 sa odsúdený dopustil opätovne priestupku - porušenia všeobecných povinností účastníka cestnej premávky podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a bola mu uložená bloková pokuta vo výške 30,- Eur. Napokon dňa 30.10.2015 sa odsúdený dopustil priestupku - porušenia pravidiel cestnej premávky podľa § 10 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a bola mu uložená bloková pokuta vo výške 50,- Eur. Na základe uvedeného je zrejmé, že odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby nevedol riadny život, nerešpektoval morálne a právne normy tejto spoločnosti a opätovne sa dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby viacerých priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktoré bol opakovane postihnutý. Súd bagatelizujúci postoj odsúdeného ku spáchaným priestupkom vyhodnotil ako jeho nedostatočne kritický postoj k vyššie uvedenej protiprávnej činnosti a početnosť priestupkov spáchaných odsúdeným svedčí o tom, že nešlo len o ojedinelý exces z inak riadneho spôsobu vedenia života.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť odsúdený N. Y. prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu, a to podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 6.3.2017.

V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený predovšetkým uviedol, že prvostupňový súd neprihliadal na skutočnosť vo vzťahu k § 50 ods. 4 Tr. zák., možnosti výnimočného posudzovania prípadu a ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu. Je potrebné pri rozhodnutí sa riadiť zásadou, že súd prihliada na skutočnosti a dôkazy rozhodné pre rozhodnutie. Podľa názoru odsúdeného súd pri svojom terajšom rozhodovaní neprihliadal na skutočnosti, na ktoré odsúdený N. H. poukazoval vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí 19.1.2011. Konkrétne uvádzal, že predmetné priestupky, na základe ktorých súd rozhodol boli výlučne na úseku dopravy, pri výkone jeho pracovných povinností ako vodiča nákladného auta. Pri týchto dopravných priestupkoch nedošlo k prípadnému poškodeniu majetku, zdravia iných účastníkov cestnej premávky a pod. Odsúdený žiadal prihliadnúť na všeobecnú mienku, právne povedomie, podľa ktorého pre posudzovanie skutočností vedenia riadneho života v dobe tzv. podmieneného odsúdenia sa neposudzujú konania v rozpore s trestným právom.

Odsúdený N. Y. žiada tiež prihliadnúť na zásadu vyjadrenú v Trestnom zákone a Ústave SR, že prípadným trestom odsúdeného nemajú byť postihnuté ďalšie osoby. Je zamestnaný ako vodič nákladného vozidla pre nemeckú firmu BOFI, zo svojho pracovného príjmu zabezpečuje materiálnu, lekársku a osobnú starostlivosť svojej 85-ročnej matke a manželke. Odsúdený poukázal aj na vyjadrenie prokurátora v jeho konečnom návrhu, ktorý navrhol vysloviť u odsúdeného, že sa osvedčil. S uvedenými skutočnosťami sa súd v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal, z ktorého dôvodu napadnuté uznesenie nie je vyhotovené v súlade s § 176 ods. 2 a nasl. Tr. por., je veľmi zjednodušené a z tohto dôvodu podľa názoru odsúdeného trpí predmetné rozhodnutie súdu z 19.1.2017 vadou nepreskúmateľnosti a nepresvedčivosti, nie je spravodlivé.

Uvedené skutočnosti, na ktoré poukazoval odsúdený a prokurátor pred vyhlásením napadnutého rozhodnutia sú aplikovateľné pre účely postupu výnimočnosti podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. pod písmenom a) a b) s tým, že súd nenariaďuje výkon trestu odňatia slobody, ale ponecháva podmienené odsúdenie v platnosti. Uvedené tvrdené skutočnosti súd v napadnutom rozhodnutí nebral do úvahy, nevysporiadal sa s nimi a ani ich neuvádzal v predmetnom uznesení.

Z uvedeného dôvodu odsúdený N. Y. navrhuje, aby Krajský súd v Žiline zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozhodol sám tak, že ponechá podmienené odsúdenie v platnosti, prípadne primerane predĺži skúšobnú dobu alebo ustanoví nad odsúdeným probačný dohľad.

Podaním, doručeným prvostupňovému súdu 27.3.2017, odsúdený N. Y. doplnil sťažnosť zaslaním dokladov v zmysle zdôvodnenia sťažnosti zo dňa 2.3.2017, na ktoré v tejto sťažnosti poukázal. Zároveň napriek právoplatnosti pôvodného rozsudku vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/48/2011 predložil čestné prehlásenie vo veci vypočutej svedkyne I. C.. S prihliadnutím aj na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako to uviedol v podanej sťažnosti.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného N. Y. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či podmienené odsúdenie viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil uložené obmedzenia a povinnosti. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní. Okresný súd dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený N. Y. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa neosvedčil. Možno konštatovať, že okresný súd postupoval pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade so zákonom, súčasne v odôvodnení uznesenia podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona o neosvedčení sa v skúšobnej dobe pri podmienenom odsúdení. Krajský súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch so správne odôvodneným uznesením okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Preskúmaním spisového materiálu dospel aj krajský súd k zhodnému záveru ako prvostupňový súd, že odsúdený N. Y. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia určenej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1T/48/2011-190 z 24.6.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 2To/112/2013-221 zo dňa 22.1.2014, nevedol riadny život. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (ktorá plynula od 22.1.2014 do 22.1.2016) sa odsúdený opakovane dopustil 5-tich priestupkov na úseku dopravy, za čo bol aj postihnutý. O spáchaní vyššie uvedených priestupkov svedčia rozhodnutia zadovážené v priebehu konania, pokutové bloky, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že odsúdený N. Y. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevyužil možnosť, ktorá mu podmieneným odsúdením bola daná a zjavne v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Odsúdený N. Y., hoci dostal od súdu možnosť preukázať, že povedie riadny život, že dokáže rešpektovať právne predpisy tejto spoločnosti, ignoroval túto možnosť a šancu a počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa dopustil viacerých priestupkov, za ktoré bol postihnutý. Vzhľadom na uvedené potom krajský súd sťažnostné námietky odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodné.

Z uvedeného je teda zrejmé, že podmieneným odsúdením nebol u neho naplnený účel tohto inštitútu a za takejto situácie nemožno vysloviť iné, len že odsúdený N. Y. nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život, a teda neostalo okresnému súdu iné, len rozhodnúť o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadení podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozhodol počas zákonom stanovenej lehoty (§ 50 ods. 4 Tr. zák.).

Reagujúc na sťažnostné námietky odsúdeného v sťažnosti krajský súd uvádza nasledovné:

Odsúdeným v sťažnosti namietaná skutočnosť, že vo všetkých prípadoch sa jednalo len o menej závažné porušenie povinnosti vodiča, nie je relevantným dôvodom na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa a pre vyslovenie výroku o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Nie je na mieste bagatelizácia porušenia akejkoľvek z povinností účastníka cestnej premávky, pretože zákonom vyžadované dôsledné rešpektovanie, ktorejkoľvek z povinností je v záujme ochrany života a zdravia tak samotného odsúdeného ako vodiča, ako aj ostatných účastníkov cestnej premávky. Skutočnosť, že odsúdený vykonáva prácu vodiča nepovažuje nadriadený súd za okolnosť svedčiacu v prospech odsúdeného, ba práve naopak, ako „vodič profesionál“ by mal mať ešte viac vodičských skúseností, dokonalú znalosť pravidiel cestnej premávky a zvýšenú snahu o ich bezpodmienečné dodržiavanie. Navyiac odsúdený si musel byť vedomý plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a v tejto súvislosti aj skutočnosti, že sa od neho počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia bude očakávať vedenie riadneho života aj vo vzťahu k výkonu činnosti vodiča.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti žiadal ponechať podmienené odsúdenie v platnosti z dôvodov uvedených v sťažnosti a primerane predĺžiť skúšobnú dobu, resp. ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, krajský súd primárne zdôrazňuje, že k rozhodnutiu podľa § 50 ods. 4 písm. a), b), c) Tr. por. môže súd pristúpiť len výnimočne, ak na strane odsúdeného sú také okolnosti, ktoré by tento postup umožňovali. Výnimočné okolnosti na strane odsúdeného N. Y., ktoré by odôvodňovali postup v zmysle citovaných ustanovení však ani krajský súd nezistil. Navyiac treba zdôrazniť, že rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. b) Tr. zák. o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti a súčasne o primeranom predĺžení skúšobnej doby môže súd urobiť len v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o ktoré ide. V súdnej veci skúšobná doba podmieneného odsúdenia N. Y. uplynula dňom 22.1.2016, a teda rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. b) Tr. zák. v čase rozhodovania odvolacieho súdu ani okresného súdu, už neprichádzalo do úvahy. Treba mať na zreteli, že pri rozhodovaní podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. možno prihliadať len na to, či podmiennečne odsúdený viedol riadny život a vyhovel uloženým obmedzeniam a povinnostiam v skúšobnej dobe. Tiež preto musí predĺžená skúšobná doba bezprostredne nadväzovať na pôvodnú skúšobnú dobu bez akéhokoľvek medziobdobia.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti poukazoval aj na vyjadrenie prokurátora v jeho konečnom návrhu, s ktorým sa súd prvého stupňa nevysporiadal, krajský súd poukazuje na to, že prokurátor v zmysle ustanovenia § 10 ods. 11 Tr. por. je stranou v trestnom konaní, pričom súd návrhmi prokurátora nie je viazaný, vychádza z náležite zisteného skutkového stavu a vo svojom rozhodovaní je nezávislý. V predmetnej veci bol skutkový stav zistený náležite a v takej kvalite, že bolo možné dospieť k záveru, či podmienene odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a či splnil uložené obmedzenia a povinnosti. Rozhodnutie súdu prvého stupňa dalo odpoveď na podstatu prejednávanej veci, bolo riadne odôvodnené, a preto ho ani nemožno považovať za svojvoľné, či arbitrárne.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých odvolací súd sťažnostné námietky odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodné.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd nezistiac dôvody na zmenu napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktoré považuje za zákonné a správne, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.